

“तदयुक्तं विपरीतकारिणि तव श्रीखण्डचर्चा
विषं
श्रीतांशुस्तपनो हिमं हुतवहः क्रीडामुदो
यातनाः ॥”

श्रीगर्भः, पुं, (श्रियर्भेऽस्य ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ खड्गः । यथा,—

“असिर्जिघमः खड्गस्तीक्ष्णधरो दुरासदः ।
ओगर्भो विजयश्चैव धर्मपाल नमोऽस्तु ते ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

श्रीग्रहः, पुं, (श्रियः ग्रहो यत् ।) पक्षिणः पानीय-
शाला । तत्पर्यायः । शकुनिप्रपा २ । इति
हारावली ॥

श्रीघनं, क्ली, (श्रिया घनम् ।) दधि । इति जटा-
धरः ॥

श्रीघनः, पुं, (श्रिया दुष्ठा घनः ।) बृहः । इत्य-
मरः ॥

श्रीचक्रं, क्ली, (श्रियाचक्रम् ।) त्रिपुरसुन्दर्याः
पूजायन्त्रविशेषः । यथा,—

“श्रीचक्रस्योद्भूतिं वक्ष्ये तत्र पूजाप्रसिद्धये ।
बिन्दुगर्भे त्रिकोणन्तु कृत्वा चाष्टारमुद्धरेत् ॥

दशारहयमन्त्रसाष्टारषोडशकोणकम् ।
त्रिरेखात्मकभूगोहवेष्टितं यन्त्रमालिखेत् ॥”

इति मन्त्रमहोदधौ ११ तरङ्गः ॥

अपिच । अथ श्रीचक्रम् । यथा बिन्दुमत् त्रयस्र-
अष्टकोणं एतच्चयं संहारचक्रम् । हिदशरं
चतुर्दशरं स्थितिचक्रमेतच्चयम् । अष्टपत्रं
षोडशदलं वृत्तचयम् । भूसदनत्रयं चतुर्दश-
समायुक्तमेतत् सृष्ट्यात्मकम् । तदुक्तं यामले ।

“बिन्दुत्रिकोणवसुकोणदशारयुग्म-
मन्त्रसनागदलसङ्गतषोडशारम् ।

वृत्तत्रयश्च धरणौसदनत्रयश्च
श्रीचक्रराजमुदितं परदेवतायाः ॥”

चक्रराजं सिन्दूरकुङ्कुमादिना लिखितं सुवर्ण-
रजतपञ्चरत्नस्फटिकताम्रायुक्तीं कुर्यात् ।
तथा भूतभैरवतन्त्रे ।

“अकृत्वा सुसमां रेखां नालिख्य सुसमं मुखम्
योऽत्र यन्त्रे प्रवर्तते तस्य सर्वं हाराम्यहम् ॥
यस्या यत्र स्थितिर्ह्येव तत्र तां नार्चयेद्यदि ।
तन्नांसरुधिरैव पारणा तस्य जायते ॥

पशोराशोकनं न स्यात्तथा कुरुत यत्रतः ।
यदि दैवात् पशोरथे लिखितं विद्यते क्वचित् ।
ममाङ्गक्षतिरेवाच क्रियते पापबुद्धिना ॥”

तथा भूतभैरवे ।
“योऽस्मिन् यन्त्रे महेशानि केशराणि प्रकल्पयेत्
योगिनीसहितास्तस्य हिंसां कुर्वन्ति भैरवाः ॥”

इति वचनाच्च केशराणि ।
“न रात्रावङ्कयेत् यन्त्रं साधकस्तु कदाचन ।
प्रमादादङ्किते यन्त्रे शापो भवति तत्तत्तथात् ॥
तत्रापराजितापुष्ये करवीरे जवासु च ।
तत्र देवी वसेन्नित्यं तदयन्त्रे पूजनं मम ॥”

तथा सच्छन्दभैरवे ।
“कुर्याच्च स्पष्टिखे यन्त्रं हस्तमात्रं सुसुन्दरम् ।

रत्नादिषु च निर्माणे मानमिच्छावशाद्भवेत् ॥
एकतोऽङ्गं द्वितोऽङ्गं वा त्रितोऽङ्गं वेदतोऽङ्गम् ।

इतोऽधिकं नरः कृत्वा प्रायश्चित्तोभवेत् ध्रुवम् ॥
रक्तेन रजसापूर्य श्रीचक्रं भुवि पूजयेत् ।

नश्यन्ति सर्वविघ्नानि प्राप्यते च यद्येष्टितम् ॥
दशभागं सुवर्णस्य ताम्रस्य द्वादशं तथा ।

षड्दशं रजतस्थाय चैतन्मोहद्वयं भवेत् ॥
चक्रोऽस्मिन् पूजयेद्यो हि स सौभाग्यमवाप्नुयात्

अणिमाद्यष्टसिद्धीनामधिपो जायतेऽचिरात् ॥
विदुर्मे रचिते यन्त्रे पञ्चरागोऽथवा प्रिये ।

इन्द्रनीलेऽथ वैदूर्ये स्फाटिके मरकतेऽपि वा ।
धनं पुत्रं तथा दारान् यथासि लभते ध्रुवम् ।

ताम्रान्तु कान्तिदं प्रोक्तं सुवर्णं शत्रुनाशनम् ॥
राजतं चेमदश्चैव स्फाटिकं सर्वसिद्धिदम् ॥”

एतदयन्त्रमात्रे ज्ञेयम् ॥॥ अथ श्रीचक्रनाशे
प्रायश्चित्तम् ।

“दग्धं च स्फुटितं यन्त्रं हृतं चौरिण वा प्रिये ।
उपवासं प्रकुर्वीत दिनमेकमतन्द्रितः ॥

लक्षमात्रं जपेद्द्विधां होमतर्पणपूर्वकम् ।
सङ्गत्वा च गुरुं तोष्य ब्राह्मणानपि भोज-

येत् ॥”
लक्षं जप्त्वा दशांशहोमः तद्दशांशश्च तर्पणम् ।

लक्षमयुतमित्येके ।
“कदाचिन्नुपचिच्छं वा स्फुटितादि विदूषणम्

भग्नं करोति यो मर्त्यो मृत्युस्तस्य द्रुतं भवेत्
तस्माच्च तीर्थराजे वा गङ्गादिसरितां वरे ॥

समुद्रे वा क्षिपेद्देवि चान्यथा दुःखमाप्नुयात् ॥”
इदन्तु यन्त्रमात्रविषयम् ॥॥ अथ श्रीचक्र-
पादोदकमाहात्म्यम् ।

“गङ्गापुष्करनर्मदासु यमुनागोदावरौगोमती-
गङ्गाहारगयाप्रयागवदरौवाराणसीसिन्धुषु ।

रेवासेतुसरस्वतीप्रभृतिषु ब्रह्माण्डभाण्डोदरे
तीर्थस्नानसहस्रकोटिफलदं श्रीचक्रपादोदकम् ॥”

अथ दर्शनफलम् ।
“सम्यक् शतक्रतून् कृत्वा यत् फलं समवाप्नुयात्

तत् फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
षोडशं वा महादानं कृत्वा यत्नभते फलम् ।

तत् फलं समवाप्नोति कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
सार्धत्रिकोटितीर्थेषु स्नात्वा यत् फलमश्नुते ।

तत् फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
इति तन्त्रसारः ॥

श्रीजः, पुं, (श्रियः जायते इति । जन् + ङः ।)
कामदेवः । श्रिया जातत्वात् । शाब्जः । इति
केचित् ॥

श्रीतालः, पुं, (श्रीयुक्तस्तालः ।) तालवृत्तसङ्ग्रह-
वृत्तविशेषः । तत्पर्यायः । सटुतालः २ लक्ष्मी-
तालः ३ सटुच्छदः ४ विशालपत्रः ५ लेखार्हः

६ मसीलेख्यदलः ७ शिरालपत्रकः ८ याम्योद-
भूतः । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् ।

ईषत् कषायत्वम् । पित्तनाशित्वम् । कफकारि-
त्वम् । ईषदातप्रकोपणत्वञ्च । इति राज-

निर्घण्टः ॥

श्रीदः, पुं, (श्रियं ददातीति । दा + कः ।)
कुबेरः । इत्यमरः ॥ श्रीभादातरि, त्रि, ॥

श्रीधरः, पुं, (धरतीति । धृ + णच् । श्रिया
धरः ।) विष्णुः । (यथा, मुकुन्दमालायाम् । ८।

“मा भैर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा यामीधिरं
यातना

नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः स्वामी ननु
श्रीधरः ।

आलस्यं व्यपनीय भक्तिमुलभं ध्यायस्व नारायणं
लोकस्य व्यसनापनोदनकरो दासस्य किं न

क्षमः ॥”
भूतार्हदभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ शाक्यग्राम-
चक्रे, क्ली, । यथा,—

“अतिक्षुद्रं हिचक्रन्तु वनमालाविभूषितम् ।
श्रीधरं देवि विज्ञेयं श्रीप्रदं गृहिणां सदा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे १८ अध्यायः ॥
श्रीनन्दनः, पुं, (श्रियाः नन्दनः ।) कामदेवः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ लक्ष्मीपुत्रश्च ॥
श्रीनिकेतनः, पुं, (श्रियं निकेतयति वासयतीति ।

नि + कित + णिच् + लृः ।) विष्णुः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । ८। १८। १३ ।

“भगवानपि विश्वात्मा प्रावनः श्रीनिकेतनः ॥”
श्रियः आश्रयस्थाने, त्रि, यथा, भागवते । ३ ।

३ । २० ।
“स्निग्धस्मितावलोकने वाचा पौयूषकल्पया ।

चरित्रे शानवद्येन श्रीनिकेतने चात्मना ॥”
श्रीनिवासः, पुं, (श्रियो निवास आश्रयस्थानम् ।

विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
श्रीपं, त्रि, (श्री + पा + कः ।) श्रियं प्राप्ति यत् ।

इति मुग्धबोधध्याकरणम् ॥
श्रीपञ्चमी, स्त्री, (श्रियः सरस्वत्याः पञ्चमी ।)

माघशुक्लपञ्चमी । यथा,—
“चतुर्थी वरदा शुक्ला तत्र गौरी सुपूजिता ।

सौभाग्यमतुलं कुर्यात् पञ्चम्यां श्रीरपि श्रियम् ॥
सरस्वतीपूजानध्यायश्चात्र गौड़ाचारः । अत्र

श्रीपञ्चम्यामारभ्य प्रतिमसं षड्दशमाभ्यं
श्रीपञ्चमीव्रतं कुर्वन्ति पठन्ति च । इति संव-

त्सरकौमुदीवृत्तब्रह्मपुराणवचनम् ॥
श्रीपतिः, पुं, (श्रियः पतिः ।) विष्णुः । इत्यमरः ॥

(यथा, मुकुन्दमालायाम् । १६ ।
“सेव्यः श्रीपतिरेव सर्वजगतामेकान्ततः

साक्षिणः
प्रज्ञादश्च विभीषणश्च करिराट् पाञ्चाश्व-

हृत्वा ध्रुवः ॥”
पृथिवीनाथः । इति मेदिनी ॥

श्रीपथः, पुं, (श्रियः पथः । “चक्रपूरब्धः पथा-
मानचे ।” ५ । ४ । ७४ । इति अः ।) राज-

पथः । इति हेमचन्द्रः ॥
श्रीपर्णः, क्ली, (श्रीविशिष्टानि पर्णानि यस्य ।)

पद्मम् । अग्निमन्यवृत्तः । इति मेदिनी ॥
श्रीपर्णिका, स्त्री, (श्रीपर्णी एव । स्वार्थे कन् ।)

वाटफलवृत्तः । इत्यमरः ॥